

рътъ, кацватъ на приготвенитѣ за медъ стаички, навеждатъ си надъ тѣхъ главата и изпускатъ меда на капки. Щомъ испиѣтъ меда си, тѣ тозъ-часъ исхвъркнуватъ, а на мѣстото имъ дохаждатъ други пчели и правѣтъ сжщото, до като стаичката се напълни съ медъ; тогава прикриватъ тази стаичка съ восчена покривка за да запазѣтъ медътъ отъ прахъ и прѣсенъ за зимата. — Цвѣтния прахъ сжщо тургатъ въ стаичкитѣ; пчелитѣ го смѣсватъ съ медъ и съ охота го ядѣтъ, нѣ по-вече го употребяватъ за храна на малкитѣ. Такива стаички не ги запечатватъ, както меденитѣ, а тий стоѣтъ всѣкога отворени, за да си похапватъ гладнитѣ пчели. — Като пълнѣтъ наредъ стаичка слѣдъ стаичка, пчелитѣ си приготвятъ толкози медъ, щото и малката частъ, която имъ се остави отъ господаря, може да прѣхрани цѣлия кошерь и прѣзъ най-дългата зима.

Едни отъ стаичкитѣ въ кошерьтъ сж назначени за медъ, а други за гнѣзда (малки) на бѣдѣщитѣ пчелички. Царицата се расхожда най-вече около тѣзи стаички; тя поглежда въ всѣка отъ тѣхъ и щомъ види праздна стаичка, начаса снася въ неѣ бѣло яйчице. Това тя прави деня и ноця, а когато се спрѣ да си почива, то пчелитѣ ѣ заобикалятъ, хранѣтъ ѣ изъ устата си, като си обжрѣятъ къмъ неѣ главицата, милватъ ѣ и гладѣтъ ѣ съ вѣситѣ си. Царицата, като че ли разбира, колко много е потрѣбна за кошерьтъ; тя се старае да избѣгва опасноститѣ, носи се винаги скромно и спокойно въ дълбочината на кошерьтъ заобиколена отъ работници и нико-